

การสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค
การสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
Creating the Skills Package for English Writing Skills by Using Active Learning
Teaching Techniques of Prathomsuksa 5 Students

อนัญญา เอกจิน*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี*

Ananya Ekjeen*

Faculty of Education Kanchanaburi Rajaphat University*

Corresponding author E-mail: ananya@kru.ac.th

(Received: July 7, 2024; Revised: August 26, 2024; Accepted: October 8, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณภาพของชุดฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning 2) ศึกษาคะแนนชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 52 คน ของโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ของโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.66-1.0 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเกี่ยวกับอาหารเป็นชนิดแบบเลือกตอบ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning มีค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่าง 0.66-1.0 2) ผลการเปรียบเทียบผลคะแนนทักษะเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สูงกว่าก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนทักษะเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนรู้การใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยและโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่มโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: สร้างชุดฝึกทักษะ, ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, Active Learning

Abstract

The objectives of this research are to 1) examine the quality of developing a skills package for writing skills using the Active Learning teaching method, 2) assess the English writing skills score, and 3) investigate students' satisfaction with their English writing skills. This research utilized a sample group of 52 students from Prathomsuksa 5, Bo Ploi Kindergarten School, and 16 students from Prathomsuksa 5, Ban Nong Krathum School, selected through cluster sampling. The research tools included 1) the English

writing skill package, which was taught using active learning techniques. 2) The pretest and posttests included a multiple-choice food quiz and a satisfaction questionnaire, both of which were part of the English writing skill package that was taught using Active Learning techniques. The research employed statistics such as mean, percentage, and standard deviation, along with the t-test.

The research findings showed that 1) the package for developing English writing skills, which utilized active learning teaching techniques, demonstrated consistency with the IOC (Index of Item-Objective Congruence) value, which ranged from 0.66 to 1.0. 2) The results of comparing English writing skill scores after learning through active learning teaching techniques of students at Bo Ploi Kindergarten School were higher than before using active learning teaching techniques with statistical significance at the .05 level, and the results of comparing English writing skill scores after learning through active learning teaching techniques of students at Ban Nong Krathum School were higher than before learning to use active learning teaching techniques with statistical significance at the .05 level, and 3) The study resulted in the satisfaction of students at Bo Phloi Kindergarten School and Ban Nong Krathum School overall being at a high level.

Keywords: Creating the Skills Package, English Writing Skills, Active Learning

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นโดยมีการนำภาษาอังกฤษเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กไทยมีความสามารถในการสื่อสารและเข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติ ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังมีความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากการเปิดกว้างทางการศึกษาและการทำงานในระดับสากลและเป็นการวางรากฐานให้กับนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น การเขียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรภรณ์ ศรีสุวรรณ, 2561) ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมการศึกษาในอนาคตเพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ถ้านักเรียนที่มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีสามารถปรับตัวในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ดีกว่า นอกจากนี้การเขียนภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนสามารถทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ ซึ่งการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความมั่นใจและพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

Active Learning เป็นวิธีการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจและความรู้ได้ด้วยตนเองแทนที่จะเป็นการรับข้อมูลอย่างเดียว การสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ เช่น การทำกิจกรรมกลุ่ม การอภิปราย การทำโครงงาน และใช้เทคนิคการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ การใช้ Active Learning ในการสอนภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงและการสร้างความรู้ผ่านประสบการณ์ ซึ่งการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ Active Learning ในระดับประถมศึกษาเป็นวิธีการที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการเรียนรู้โดยนักเรียนจะได้ฝึกฝนทักษะการเขียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ ศรีสุวรรณ (2562) เน้นการใช้ Active Learning ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การทำโครงงาน การใช้เทคโนโลยี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

วรรณุช สุนทรวัฒน์ (2561) วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ Active Learning ผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมกลุ่ม การอภิปราย และการเขียนร่วมกันช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้นักเรียนมีความมั่นใจ สนใจ กระตือรือร้นในการเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัย สุนทร แก้วพวง (2565) การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยที่กล่าวมาชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนที่ดีขึ้นและมีทัศนคติที่ดี สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการที่กล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่จะต้องพัฒนาให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมปลายเพื่อให้มีทักษะการเขียนในการศึกษาต่อในระดับมัธยมต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด ซึ่งนักเรียนจะต้องมีองค์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีและชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดสร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนานักเรียนระดับประถมปลายให้มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีและสนุกสนานต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีและเป็นอาจารย์นิเทศน์ศึกษาฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ออกไปฝึกสอนที่โรงเรียนในจังหวัดกาญจนบุรีส่วนใหญ่ นักศึกษาจะบอกว่านักเรียนไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ จึงทำให้ครูฝึกสอนให้นักเรียนเขียนตามบนกระดาน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเขียนเองและคิดเองได้ อีกทั้งผู้วิจัยไปนิเทศก์การสอนของนักศึกษาฝึกสอนก็ไม่เคยพบนักศึกษาฝึกสอนสอนทักษะการเขียนให้กับนักเรียน ส่วนใหญ่นักศึกษาจะเน้นสอนทักษะการฟังและพูด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนระดับประถมปลายสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้พร้อมทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งเป็นการกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเขียนภาษาอังกฤษคงทนเพิ่มพูนมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาคุณภาพของชุดฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning
- 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อชุดฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการหาคุณภาพของเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ประกอบการเรียนการสอนและประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของการวิจัย คือ เป็นกิจกรรมการเขียนที่เป็นเกม เขียนบรรยายภาพ เขียนแสดงความคิดเห็นชอบอาหาร เขียนสร้างประโยค เขียนเรียงประโยค สร้างเรื่อง ทำงานเป็นกลุ่ม เป็นทีม เป็นคู่ และเดี่ยว มาใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกสอนระดับชั้นประถมปีที่ 5 ซึ่งการวิจัยเป็นเชิงทดลองเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีแนวทางในการดำเนินการวิจัย

ตามขั้นตอนดังนี้ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย มีกรอบแนวคิดในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมาย ตัวแปรในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนของ นักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีสมรรถภาพด้านความรู้ทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความต้องการของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม ในพื้นที่อำเภอบ่อพลอยจังหวัดกาญจนบุรีรวมจำนวนทั้งสิ้น 399 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 52 คน ของโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ของโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม ในพื้นที่อำเภอบ่อพลอยจังหวัดกาญจนบุรี รวมจำนวนทั้งสิ้น 68 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.2.1 แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องอาหารและเครื่องดื่มของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 10 ชั่วโมง

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิดการสร้างนวัตกรรมชุดฝึกพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 สร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning การสร้างแผนการเรียนรู้จำนวน 10 แผนในแต่ละแผนใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning พร้อมสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องอาหารจำนวน 10 ข้อ สร้างแบบฝึกหัดเกี่ยวกับทักษะการเขียนที่เหมาะสมกับเกมทุกเกม สร้างสื่อในการใช้ประกอบกับเทคนิคการสอนแบบ Active Learning (บัตรคำศัพท์, บัตรภาพ, เกม, เขียนเรียงประโยค, สร้างประโยค, สร้างเรื่อง เป็นต้น)

3.3.3 นำชุดฝึกที่สร้างทั้งหมด ได้แก่ แบบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องอาหารและเครื่องดื่มจำนวน 10 ข้อ แผนการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แบบฝึกหัดหรือใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

3.3.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning และแผนการเรียนรู้จำนวน 10 แผนโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning โดยการใช้ที่แบบ t-test for dependent

3.4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยและโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม จังหวัดกาญจนบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ผลการวิจัย

ผลการหาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ในการประกอบการเรียนการสอนจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การหาความสอดคล้อง (Index of consistency: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning

รายการประเมิน	N1	N2	N3	ER	IOC
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	+1	+1	+1	3.0	1.0
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติรายวิชา	+1	+1	+1	3.0	1.0
3. ความเหมาะสมของวิธีการสอนแบบ Active Learning กับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.0	1.0
4. ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและปัญหา	+1	+1	+1	3.0	1.0
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	+1	0	+1	2.0	0.66
6. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.0	1.0
7. ความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	3.0	1.0
8. ความเหมาะสมของรูปแบบ	+1	+1	+1	3.0	1.0

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ในการประกอบการเรียนการสอนจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการประเมินความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) ของผู้เชี่ยวชาญเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ มากกว่า 0.50 การประเมินความเที่ยงตรงของเครื่องมือเทคนิคการสอนแบบ Active Learning สามารถนำไปใช้ได้โดยการวิเคราะห์หาความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญส่วนมากอยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากยกเว้นข้อ 5 ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน ที่ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ท่านเสนอแนะในเรื่องความเหมาะสมกับเวลาในการทำแบบฝึกหัดการเขียนบรรยายภาพ เขียนสร้างประโยค อาจจะทำให้นักเรียนเขียนไม่เสร็จในเวลา 1 ชั่วโมง เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเกม นักเรียนต้องฝึกการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีการคิดวิเคราะห์จากเรื่องที่เขียน ดังนั้นจึงควรลดแบบฝึกหัดการเขียนให้น้อยลง ลดจำนวนข้อในการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนทำงานเสร็จในชั่วโมง

สรุปได้ว่า ผลการประเมินวิธีการสอนแบบ Active Learning จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประเมินชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการประเมินมีค่า IOC ระหว่าง 0.66-1.0 ถือว่ามีความสอดคล้องที่ดี ค่าเฉลี่ยของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ

Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย

การทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	52	10	3.65	1.28	36.54	24.55*	0.00
หลังเรียน	52	10	7.33	1.67	73.27		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สูงกว่าก่อนการใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 คิดเป็นร้อยละ 73.27 ซึ่งผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอยู่ที่ 3.68 คิดเป็นร้อยละ 36.80

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ

Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

การทดสอบ	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	16	10	2.88	0.72	28.75	12.69*	0.00
หลังเรียน	16	10	6.94	1.77	69.38		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนรู้การใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 คิดเป็นร้อยละ 69.38 ซึ่งผลต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนอยู่ที่ 4.06 คิดเป็นร้อยละ 40.60

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหามีความน่าสนใจ	2.80	0.40	มาก
2. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	2.62	0.49	มาก
3. แบบฝึกหัดกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เขียน	2.67	0.47	มาก
4. กิจกรรมทำให้เรียนเข้าใจและสนุกสนานในการเขียนภาษาอังกฤษ	2.75	0.43	มาก
5. กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ และเขียนจากรูปภาพได้	2.71	0.46	มาก
6. เนื้อหาและกิจกรรมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ	2.79	0.41	มาก
7. กิจกรรมทำให้นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษได้	2.81	0.40	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.74	0.44	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย จำนวน 52 คน โดยมีรายการประเมินค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44

ตารางที่ 5 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่น่าสนใจ	2.69	0.48	มาก
2. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	2.25	0.45	ปานกลาง
3. แบบฝึกหัดกระตุ้นให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เขียน	2.5	0.51	มาก
4. กิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจและสนุกสนานในการเขียนภาษาอังกฤษ	2.56	0.51	มาก
5. กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ และเขียนจากรูปภาพได้	2.44	0.51	ปานกลาง
6. เนื้อหาและกิจกรรมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ	2.69	0.48	มาก
7. กิจกรรมทำให้นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษได้	2.62	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.54	0.49	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่มที่มีต่อเทคนิคการสอนแบบ Active Learning จำนวน 16 คน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผล

5.1.1 ผลการศึกษาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอยและโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรีในการประกอบการเรียนการสอนเพื่อนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการสร้างที่ผ่านการทำงานของผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ศาสตร์ภาษาอังกฤษ ทางด้านการสอนภาษาอังกฤษและทางด้านหลักสูตรภาษาต่างประเทศของโรงเรียนในระดับชั้นพื้นฐานก่อนนำไปใช้จริง พบว่า ผลการหาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning จากผู้เชี่ยวชาญมีผลการประเมินมีค่า IOC ระหว่าง 0.66-1.0 ถือว่ามีความสอดคล้องที่ดี ค่าเฉลี่ยของชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้พัฒนานักเรียนในเรื่องทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ ในการคิดสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนี้ เพื่อพัฒนานักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีความสำคัญมากต่อนักเรียนที่จะศึกษาต่อในช่วงชั้นที่ 3 ขึ้นระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 2 นักเรียนจะต้องเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและมีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2561) ได้กล่าวว่า การเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นเกิดจากการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้ลงมือทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อผูกพันกับสิ่งที่ทำด้วยตนเอง ครูจึงต้องเป็นผู้วางแผนการเรียนรู้ที่สร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ประเภทของบรรยากาศ หลักการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน การปกครองชั้นเรียนตลอดจนการกำหนดวินัยในการอยู่ร่วมกันได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gooden-Jones (1996) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทางการเขียนโดยการ

ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกันกับนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้กับนักเรียนได้เพราะเมื่อนักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาบทเรียนใหม่ ๆ คำศัพท์ใหม่ โครงสร้างทางภาษาเขียนใหม่และได้ลองคิดใหม่ ๆ ในการนำเสนองานเขียนของตัวเองและรวมทั้งนักเรียนยังสามารถพัฒนาทักษะเขียนและสามารถเป็นนักเขียนที่ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวลักษณ์ ภาวะโชติ (2563) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.96/77.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6678 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 66.78 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning พบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนและผลต่างคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียนเกินครึ่ง ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเทคนิคการสอนแบบ Active Learning จึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ ซึ่งได้สอดคล้องกับแนวคิดของ กมลวรรณ สุภากุล (2559) ให้คำนิยามว่าลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ได้แก่ 1) เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด 2) ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ 3) เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด 5) ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง 6) ความรู้เกิดจากประสบการณ์การสร้างองค์ความรู้และการสรุปบทวนของผู้เรียนได้ซึ่งการเรียนการสอนแบบ Active Learning ทำผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนรวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ซึ่งการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธารณา สุวรรณเจริญ (2563) การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) จังหวัดสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่า ผลการ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ผลการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.98 คะแนนและหลังเรียน 27.76 คะแนนและเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นเนื่องจากคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องงานวิจัยของวรพล มหาแก้ว (2565) การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านและแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนความรู้มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในขณะที่ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ย 4.476 โดยสรุปแล้ว พบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านและแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกอาจจะเป็นทางเลือกใหม่ของนักการศึกษาและผู้สอนวิชาการเขียนจะได้พิจารณานำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือนำไปดัดแปลงหรือประยุกต์ใช้ในการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นของผู้เรียน

5.1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากผลของนักเรียนที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ กิจกรรมเนื้อหาที่มีความน่าสนใจเนื้อหาและกิจกรรมทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษและกิจกรรมทำให้นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษได้ การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Active Learning ทำให้เรียนเข้าใจและสนุกสนานในการเขียนภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาการเขียนคำศัพท์และเขียนแต่งประประโยค ซึ่งทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุดและนักเรียนไม่ชอบเขียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากเทคนิคการสอนแบบ Active Learning เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนได้ตื่นตัวตลอดเวลาผู้เรียนได้มีการแข่งขันและกระบวนการเรียนที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนพึงพอใจมีทัศนคติที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงแก้ว สุหลง และอุษาพร เสวกวิ (2565) การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ผลการวิจัยพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) มีค่าเท่ากับ 0.54 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) อยู่ในระดับมากขึ้นไปและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฏอนงค์ ศรีวิเชียร (2565) ผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าเทคนิคการสอนแบบ active learning เมื่อนำมาประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีสนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นและมีประสิทธิภาพ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรเพิ่มเวลาในชั้นฝึกปฏิบัติการเขียนให้มากขึ้นโดยผู้สอนมอบหมายงานให้นักเรียนทำการบ้านและนำใบงานที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้วมาทบทวนตรวจสอบความถูกต้องจากการเฉลยของครูผู้สอนด้วยตนเองในชั่วโมงถัดไป

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างเดียว ดังนั้นควรพัฒนาบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอนแบบ Active Learning

7. เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ สุภากุล. (2559). *การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เพื่อให้ผู้เรียนรู้จริง*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ดวงแก้ว สุหลง และอุษาพร เสวกวิ. (2565). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร.*, 10(2). 189-204.
- ธารณา สุวรรณเจริญ. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) จังหวัดสุโขทัย. *วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 5(9), 19-28.
- นงลักษณ์ ศรีสุวรรณ. (2562). การใช้ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 22(2), 88-101.

- นาฏอนงค์ ศรีวิเชียร. (2565). ผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวลักษณ์ ภาวะโชติ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกประกอบกับชุดฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสาร e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 2(4), 53-65.
- วรณัฐ สุนทรวัฒน์. (2561). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ Active Learning. *วารสารการศึกษาไทย*, 20(1), 55-67.
- วรพล มหาแก้ว. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านและแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 18(1), 105-115.
- วรภรณ์ ศรีสุวรรณ. (2561). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. *วารสารการศึกษาไทย*, 20(1), 77-88.
- ศิริวรรณ วณิชพัฒน์. (2561). การบริหารจัดการชั้นเรียน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 16(1), 24-38.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). ภาษาที่เป็นเครื่องมือสำคัญ: การสื่อสารและการสร้างมิตรภาพระหว่างประเทศ. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุนทร แก้วพวง. (2565). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิด Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนบัวงามวิทยา, องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี. <http://1.179.152.229/main/?p=1505>
- Gooden-Jones, E. M. (1996). *Developing Writing Proficiency Through Cooperative Learning Strategies in Limited English Proficient College Students* [Doctoral Dissertation]. Fordham University ETD Collection. <https://research.library.fordham.edu/dissertations/AAI9631038>